

DE LA GENT

I PASSARAN ELS DIES

I passaran els dies,
i tornarà la primavera,
i s'obriran les flors,
de tots colors,
de tots colors.

I passaran els mesos,
i tornarà l'estiu,
el segar i la calor,
i tornarà Sant Magí,
i l'espígol,
–la bona olor–

I passaran els ruquets,
pels carrers,
fent drecera,
amb la càrrega lleugera,
i amb els càntirs,
i ben guarnida,
del boix que collírem,
l'altre dia...

I escoltarem la crida:
*–Beveu-ne de l'aigua,
beveu-ne i tindreu vida!–*
El Sant ens la donava,
la bona aigua,
i ell la perdia,
i beure'm de l'aigua,
com sempre,
i farem via.

I passaran els anys,
i en l'última partida,
que sigui també la nostra alforja,
de virtuts guarnida,
i de pecats lleugera,
i amb Crist gaudirem,
de l'Eterna,
Eterna Primavera.

Ramon Gené Capdevila

FENT CAMÍ, CAP A SANT MAGÍ

Venim de les viles de llevant, fent el camí tot passejant,
de Tarragona en sou patró i no podem pas dir que no,
hem sortit de matinada, tots cantant amb la mainada.

Sant Magí,
Sant Magí,
Sant Magí ja sóc aquí (bis)

Des de les terres de ponent vénen la gent,
i passen per Cervera i junts fan el camí per la dreuera,
travessem la Segarra, camps turons i molts racons.

Sant Magí,
Sant Magí,
Sant Magí ja sóc aquí (bis)

De les illes hem vingut fent un viatge molt mogut,
amb la fe d'arribar, s'ha fet curt,
a Barcelona arribarem i junts anem cap a la Brufaganya.
Hem trobat més pelegrins de la Catalunya endins.

Sant Magí,
Sant Magí,
Sant Magí ja sóc aquí (bis)

Passant pels peus de Montserrat a Igualada hem arribat,
i el barri ens ha obert les portes de bat a bat.
De pelegrins trobats els uns cap a Montserrat,
amb Sant Ignasi al seu costat.
Els altres cap a Sant Jaume de Galícia,
un camí llarg fet sense malícia.

Sant Magí,
Sant Magí,
Sant Magí ja sóc aquí (bis)

Un raval ple d'història de festes i tradicions amb un gran ventall de camins i devocions. Sant Jaume fou el primer, Sant Magí ho fou també i Sant Ignasi, el darrer.

Sant Magí,
Sant Magí,
Sant Magí ja sóc aquí (bis)

Jaume Duran i Mestre
Magnet Tocacampanes

ENTRE POLS I EXCAVADORES

El dia dinou d'agost
és la festa al nostre barri,
aquest any potes enlaire
per les obres del carrer.

Els ruquets i Sant Magí
hauran de canviar de ruta,
pels carrers de la ciutat
que encara els deixi passar.

Vigilant no prendre mal
de caure en algun forat,
tots en fila pels carrers
plens de rocs i d'enderrocs.

Aniran porta per porta
repartint l'aigua divina,
d'on brollà el primer glop
amb l'ajut del gaiato.

Sant Magí poc a poc,
recorrerà tot Cervera
entre pols i excavadores
i els acords d'una havanera.

M. Isabel Valverde
Sant Magí 2016

UN QUADRE DE RAJOLES DE CERÀMICA

Josep Mas Segura

Per aquelles casualitats de la vida, he pogut retratar el quadre de rajoles de ceràmica que hi ha al jardí d'una casa del carrer Major.

Acompanyant a l'historiador Xavier Rivera en el seu treball de localització del primer call jueu de Cervera, vam anar a visitar la casa de Lluís Morató Novell, ja que la seva façana lateral dóna al carrer d'en Teco, abans denominat com a carrer de la Santa Creu, nom que, com en altres poblacions, es va assignar al carrer dels antics calls després de l'expulsió dels jueus.

La visita va ser molt profitosa pels mencionats treballs de recerca, però per a mi encara més, quan un altre dia el Lluís, molt amablement, em va invitar a visitar el jardí d'aquesta casa, on hi ha un dipòsit per guardar l'aigua per regar, presidit per un magnífic i ben conservat quadre de rajoles amb la imatge de sant Magí! Em va dir que quan els seus pares van comprar la casa l'any 1966, aquesta

construcció ja hi era, per tant no en sap l'autoria.

La imatge representa el sant en l'acció de fer brollar l'aigua amb el gaiato. Aquesta imatge la podem trobar de capçalera d'alguns goigs. Em comenta que hi ha dos punts per on, obrint la corresponent aixeta, es pot fer sortir aigua. Es pot il·luminar, ja que a la paret d'obra vista, hi ha tres fanals, un de centrat i dos de laterals de ferro forjat, es pot apreciar el cablejat elèctric. El quadre està signat, es llegeixen bé les inicials "D" i "C", diria que hi diu "Costa". Seria molt interessant saber qui és l'autor i demano que si algú en sap alguna cosa ens ho faci saber.

La família Novell (de cal Patre) van ser portants de l'Aigua durant molts anys. Tal com podem veure a la fotografia, tenien uns guarniments molt lluiïts. Consta al llibre iniciat l'any 1939, que Antonio Novell va fer un donatiu a la Capella d'un càntir de vidre. També hi consta que és un

Càrrega d'Antoni Novell. Fotografia de Gómez-Grau. [1939]

Fotografia de Josep Mas.

dels sis benefactors de Sant Magí del barri de Sant Cristòfol. És ben curiós que quan es van traslladar del barri de Sant Cristòfol al carrer Major, els hi esperés un quadre amb la imatge de sant Magí.

Vull donar les gràcies al Lluís per invitar-me, per deixar-me fer les fotografies i encara més per deixar-les publicar. Gràcies Lluís i enhorabona pel quadre, que per molts anys en puguis gaudir!

LA VEU DEL MEU BARRI

J.F.

Montse Pont

Aquest any 2016, a la Festa de Sant Magí hi falta una veu, la de Jaume Ferran, però el seu record hi és present, més que mai.

Era el seu barri. Casa seva, “Llar Ferran” en forma part, no sols amb el cor –deia– sinó també geogràficament.

Sempre va ser la seva festa, hi participa de manera activa quan coincideix amb temps de vacances i descans, i quan es troba lluny, està al nostre costat amb esperit, a la missa del matí, al cant dels goigs, a la visita a la cova...

Conversa amb tothom perquè és amic

Rosa Fabregat entregant el “Maginet” a Jaume Ferran. Fotografia de Jordi Prat.

GOIG EN
DEL

Màrtir

QUE'S VENERA EN
DE LA CIUTAT

ALABANÇA
GLORIOS

SANT MAGI

SA PROPIA CAPELLA
DE CERVERA

La Tarragona romana
us va veure confirmar
per sempre la fe cristiana,
la fe que ens vàreu donar.

Els àngels us senyalaren
la dreuera per sortir,
però a la cova us tomaren
l'emperador i el botxí.

En el barri de Cervera
fa dos-cents anys que hi regneu,
i avui comença un nou segle,
Sant Magi, gràcies a Déu.

En la vostra església santa
i ermita de Sant Magi
vós hi regnareu per sempre
en el cor dels cerverins.

TORNADA

*Des de l'alta Brufaganya
en el cel tarragont
al mar com a la muntanya
beneu-nos, Sant Magi.*

Tornada

Des de l'al ta Bru---fe gan-----ya en el cel te rra go ri
al mar com a la mun tan ya de ne tu nos Sant Ma gi.
La te rra go na ro na-----na us va veu re con fir mar
des sen dre ta fe cris tie-----na ta fe que-ens va feu go mar.

Sant
Magi

de tots. El recordem els últims estius passejant, de bon matí, amb espardenyas, barret i bastó, mai sol.

Les festes i tradicions les viu intensament. S'interessa pel barri, per la seva gent, els seus problemes, el dia a dia de la Cervera que un dia el va veure néixer i que avui li diu adéu, i ens queden amb el seu record...

L'any 1990, amb motiu dels 200 anys de la construcció de la capella de Sant Magí, escriu la lletra dels Goigs, musicats per Ramon M. Xuclà. L'any 1993 és nomenat "Pregoner". L'any 2007 rep el reconeixement de "Maginet" de l'any. Col·labora als *Quaderns Barri de Sant*

Magí amb diferents articles i un poema titulat "Primera havanera, Sant Magí lluny", en el que hi són presents els amics de la plaça, amb els records que li regala i que s'enduu quan ha de reprendre la seva tasca professional.

L'olor de l'espígol que embolcalla el barri en aquesta festa, apagarà per unes hores l'olor de terra remoguda, i junts celebrarem la nostra festa i junts recordarem tots els veïns que no hi són, i el Jaume com un més, el veí, l'amic, el cerverí d'aquí i d'allà que ens ha deixat. Que Sant Magí t'aculli amb un càntir d'aigua fresca. Descansa en pau.

SANT MAGÍ

Juliana Fuente

Cada dia és un dia nou, per aprendre de nosaltres mateixos i de tothom, del més pobre, del més ric i del nostre Sant Magí.

En aquest barri tant tradicional molts hi col·laboren, els uns preparant la festa, els altres a la missa cantant, com la Coral les Sabines de la gent gran.

Quatre o cinc capellans a Sant Magí la missa oferiran, i fins i tot, el Sr. Bisbe algun any ha participat, un tragueta d'aigua i un ramell d'espígol s'ha emportat!

La cova. - No digueu, què no és original? Petits i grans s'atansen per mirar i tothom queda meravellat! Gràcies al Sr. Magí Torres, que s'inspirà en la cova on va viure el sant.

Portar-hi espelmes al Sant, també sembla obligat! N'hi ha que fan promeses, altres demanen favors i, tantes coses, que no les podem ni imaginar... Quantes històries es podrien contar, que ni en un llibre hi cabrien pas!

Vivències. - De mi mateixa un grapat en puc contar: després de la Postguerra Espanya va quedar desfeta, i a Catalunya molta gent vam arribar procedents d'altres co-

munitats, pensant en trobar treball, aquest va ser el cas dels meus pares, aquí es van quedar! Com diu el refrany: "Estima i seràs estimat, allà on et guanyes el pa".

Vam viure molts anys a la placeta davant l'església, allà va néixer la meua primera filla, en aquells temps, els fills naixien a casa, t'ajudava una comadrona, i com és natural a Sant Magí em vaig encomanar! I tota la nit un ciri va cremar.

Aquest barri era i és molt assenyalat, però com tot, ha canviat!

Casa per casa la gent que hi vivia, dels més grans, ja no en queda cap. Recordo, que tots érem molt familiars, si feies el dinar i et faltava sal, farina o alls, anaves a casa de qualsevol veïna, i el que et feia falta ho tenies de seguit a les mans.

A l'estiu cap al tard, tots sortíem a la fresca a cosir, xarrar o a explicar històries de cada qual, llavors no hi havia teles, ni mòbils, tampoc Internet, però no penseu! Que també ens ho passàvem força bé.

Aquesta ha estat la meua col·laboració, recordant aquells anys del meu passat,

Altar de Sant Magí. Fotografia de Jordi Prat.

TALLER DE FLORS

Carme Bonet i Trilla

La cafeteria “El Campanar”, una vegada més, dona suport a la festa de Sant Magí i organitza alguna activitat vinculada a aquesta celebració.

Cada any, en aquesta publicació, s’explica l’activitat realitzada que es programa habitualment en dates properes al 19 d’agost.

L’any passat, atès que l’objectiu era per a la festa del 2016, es va anunciar l’activitat el mes de desembre.

Com la majoria sabeu, les càrregues abans anaven enflocades. Des de feia una bona pila d’anys s’havia perdut aquesta bonica tradició. L’any 2012 es va tornar a recuperar. Les flors es posaven clavades enmig del boix i es feien amb paper de seda de colors alegres i vistosos.

Nati Gutiérrez, dinamitzadora del Barri de Sant Magí i amb molta habilitat per a les manualitats, va ser qui va

impartir el taller de flors a un grupet de participants que van aprendre a fer-les.

Tenint en compte que són flors fràgils i que amb el temps es malmeten, es va decidir fer un segon taller abans de la Festa en el que aquest grup transmetria el seu aprenentatge a qui s’hi volgués afegir.

D’aquesta manera el nombre de flors que es van fer i guardar quedaria considerablement augmentat. Totes es regalarien a l’Associació Amics de Sant Magí per tal que les repartís entre les diferents càrregues.

És una satisfacció haver col·laborat un any més, donant suport a aquesta festa tan entranyable.

Esperem poder seguir durant molts anys fent costat a tots i totes les persones que fan possible amb el seu esforç, treball i dedicació tirar-la endavant.

Flors de paper. Fotografia de Carme Bonet.

HOMILIA DE LA FESTA DE SANT MAGÍ DE CERVERA

Mn. Eduard Ribera

Bon vespre de Sant Magí!

O, com dèiem els capellans abans, al començar el sermó: “Estimats germans (i germanes). Us ho dic no com a fórmula protocol·lària, com aquell pare que va rebre una carta del Director de l’Institut que li deia “Distingit Senyor: Li escric per notificar-li que el seu fill Joan, ha suspès totes les assignatures...”

El pare comentava; “*Goita* quin honor que em té el Sr. Director que em tracta de Senyor i de Distingit!”.

No és una frase protocol·lària quan us dic “estimats” ja que com a cerverí de fa prop de 80 anys em sento un de vosaltres, sento la Festa de Sant Magí com a meva.

El que em proposo explicar-vos en aquest sermó, més que coses indiscutibles, m’agradaria que us servís per pensar, reflexionar, estimar i conviure tots com a germans sota el patrocini del nostre Sant Magí. Mireu quantes coses ens uneixen al redós de Sant Magí (emocions, treballs, festes, convivència, alegries, penes, cansament, il·lusions, cants...). Sant Magí ens ajuda a ser persones, a ser família, a

ser barri, a ser ciutadans! *i que sigui per molts anys!*

La primera cosa que us proposo de reflexionar parteix de què ara som l’última anella en aquesta història que en diem *Sant Magí*, que va començar fa ja 18 segles a la cova de la Brufaganya. La Història són fets, persones i coses ben concretes que moltes vegades queden embolcallades en llegendes i imaginacions que els “historiadors” posen en dubte. Ells volen escrits “autèntics” veraçs, testimonis directes dels fets.

En el nostre cas de Sant Magí, els “historiadors” intentaran destriar de les narracions que ens han arribat, què hi ha de real i què hi ha de fantasiós, a fi d’acceptar el primer i rebutjar el segon. De fet, aquesta és la seva obligació i el seu ofici. A més, tant si sou creients com no i tothom que estimi la condició humana, crec que hem de conservar i valorar la nostra tradició, sense agafar el bisturí no fos cas que, en obrir en canal el que celebrem, la ferida mati la Festa i quelcom molt important també mori en nosaltres. Provaré de fer tres comparacions per explicar-me millor:

Mn. Eduard Ribera pronunciant l'homilia. Fotografia Victòria Fusté.

A) *La lletra i la música de les cançons:*
La lletra és la poesia que algú, inspirat, va escriure. La melodia un altre l'hi va afegir. Penso, doncs, que la majoria de poemes antics han arribat a nosaltres gràcies a la

música que fa segles s'hi va incorporar. En Sant Magí, els fets serien els que va passar realment, la música són tots els fets prodigiosos, llegendaris si voleu, que han entrat amb força en l'imaginari dels

nostres avantpassats i en el nostre. Sense ells estic segur que de la Festa de Sant Magí no en cantaria gall ni gallina.

B) la segona comparació és més tècnica, però és aquesta. *Marconi, l'inventor de la Ràdio*, va poder fer un tren d'ondes, que com el llamp o les espurnes elèctriques, es propaguen sense fils per l'espai. Ell les va fer servir com vagons de tren carregant-les dels sons, les paraules i la música. A distància ja es rebien però no eren audibles, però va fer que l'aparell receptor destriés i separés aquesta càrrega del seu vagó i llavors es va poder sentir clarament el que emetia. Per això, seguint aquest exemple, si rebutgem els vagons del tren, fent-los descarrilar, el seu missatge, els fets reals, Sant Magí no hagués arribat fins a nosaltres.

C) i la tercera és la més patriòtica: Tots haureu sentit a dir que l'origen de la Senyera és amb Jofre el Pilós, que ferit en la guerra, el va visitar el Rei i en premi li va posar els quatre dits de la mà en la ferida i amb la seva sang va pintar quatre barres de sang a l'escut daurat de Jofre com a premi i reconeixement, Així s'explica el naixement de la *Senyera*. Aquesta és una llegenda que si no és veritat, almenys és molt bonica i fa que els catalans sentim emoció, amor i veneració vers aquest símbol de la nostra Pàtria. Penso que sense aquesta llegenda no tindríem avui la *Senyera*!

La segona cosa que voldria posar també a la vostra consideració és que sota totes les llegendes, facècies i fins i tot burles que els pobles veïns s'expliquen uns als altres hi ha fets històrics que han passat, que hem d'intentar destapar-los

i trobar-nos amb la història autèntica, tot fent broma dels aspectes que ens "encolomen" i treure'n partit en favor nostre de cara a ser més presents en el nostres mitjans, afavorir el comerç i atreure més visitants Com un exemple seria la nostra Universitat, Ja sabeu que els nostres veïns expliquen que Felip Vè, per agrair la fidelitat de Cervera a la seva causa, va dir que volia premiar-nos.

- Què voleu?

- Un port de mar!

- Sou uns ignorants, doncs us construiré una Universitat perquè sapiguen que això no pot ser de cap manera!

Fins aquí la burla que ens fan. Quin fet històric amaga? Doncs que Cervera volia Port Franc de Mar a la costa, no aquí, al qual sols hi poguessin operar els ciutadans de Cervera, quan teníem tots els ports de mar catalans, tancats al comerç florescent de les Índies. Si el rei ho hagués concedit, estic segur que la Ciutat de Cervera avui seria la més gran de Catalunya!

Als que som creients, Sant Magí i la seva festa ens pot ajudar molt per seguir el Jesús que ell va seguir, ja que Ell és l'*Aigua de la vida* que raja fins a la Vida Eterna.

I a tots, creients o no, Sant Magí i la seva Festa, ens pot ajudar a donar valor a les nostres coses, perquè són nostres, perquè la vida sense imaginació, sense rituals, sense festa i sense tradicions, és molt poc o gens humana.

Bona Festa de Sant Magí i que tots la pugueu celebrar per molts anys i que, a través nostre, perduri per molts segles. *Amén.*

ELS MISSIONERS DE LA MISERICÒRDIA A CATALUNYA

Mn. Josep Maria Montiu de Nuix

El Papa Francesc començà el seu pontificat l'any 2013. Ja als mateixos començaments de ser Romà Pontífex parlà de la misericòrdia. La butlla “*El rostre de la misericòrdia*”, per la qual va convocar el jubileu de la misericòrdia, també conegut com any de la misericòrdia, o també com any sant extraordinari en curs, està datada a Roma el dia onze d'abril de 2015. Any de la misericòrdia que va del dia vuit de desembre de 2015 al dia vint 20 de novembre de 2016. El Papa ha nomenat quasi trenta Missioners de la Misericòrdia a Catalunya, dos dels quals són fills de la ciutat de Cervera de la Segarra. Però, què són els missioners de la misericòrdia? Acte seguit aquí es donen dues pinzellades al respecte.

Els missioners de la misericòrdia segons el Papa Francesc

El Papa Francesc, ja en el nombre 18 de l'abans citat document “*El rostre de la misericòrdia*”, deia que enviaria els missioners de la misericòrdia: “*Durant la Quaresma d'aquest Any Sant tinc la intenció d'enviar els Missioners de la Misericòrdia. Seran un signe de la sol·licitud materna de l'Església pel Poble de Déu, perquè entri en profunditat en la*

riquesa d'aquest misteri tan fonamental per a la fe. Seran preveres als quals donaré l'autoritat de perdonar també els pecats que estan reservats a la Seu Apostòlica, perquè es faci evident l'amplitud del seu mandat. Seran, sobretot, signe viu de com el Pare acull tots els qui estan a la recerca del seu perdó. Seran missioners de la misericòrdia perquè seran els artífexs davant de tots d'una trobada carregada d'humanitat, font d'alliberament, rica de responsabilitat, per a superar els obstacles i reprendre la vida nova del Baptisme”.

Els missioners de la misericòrdia nomenats a Catalunya

Missioners de la misericòrdia, nomenats a Catalunya el febrer de 2016, han estat uns sacerdots seculars més un jesuïta, un claretià, un benedictí i un religiós de la Sagrada Família. És a dir, per diòcesis: *Arxidiòcesi de Tarragona*: 1. Mn. Jaume Gené Nolla i 2. Mn. Josep Mateu Guarro. *Arxidiòcesi de Barcelona*: 1. Prof. Mn. Salvador Pié-Ninot. *Diòcesi de Girona*: 1. Prof. Mn. Joan Baburés Noguer, 2. Mn. Josep Puig Bofill i 3. Prof. Mn. Joan Planellas Barnosell. *Diòcesi de Lleida*: 1. Prof. Mn. Ramon Prat Pons

Trobada del Papa amb els missioners.

(vicari general de la diòcesi), 2. Mn. Gerard Soler Quintillà, i 3. Mn. Daniel Turmo Gargallo. *Diòcesi De Sant Feliu de Llobregat*: Pare Bernabé Dalmau Vilalta, monjo de Montserrat, 2. Pare Ramon Olomí Batlle, religiós claretà i 3. Pare Josep Roca Mas, religiós de la Sagrada Família. *Diòcesi de Solsona*: 1. Mn. Antoni Bonet Trilla, 2. Mn. Josep Maria Montiu de Nuix. *Diòcesi de Terrassa*: 1. Mn. David Abadías Aurín, i 2. Prof. Pare Lluís Victori Companys, religiós jesuïta. *Diòcesi de Tortosa*: 1. Mn. Javier Vilanova Pellissa, i 2. Mn. Ivan Cid Pegueroles. *Diòcesi d'Urgell*: 1. Mn. Ignasi Navarri Benet (vicari general de la diòcesi), i 2. Mn. Antoni Elvira i Gorgorió. *Diòcesi de Vic*: 1. Mn. Jaume Casamitjana Vilaseca i 2. Mn. Joan Casas Griera.

Nomenament i enviament dels missioners de la misericòrdia

El dia 9 de febrer, al Vaticà, el Papa Francesc va tenir una trobada amb els Missioners de la Misericòrdia, els quals nomenaria el dia següent, 10 de febrer.

El dia 10 de febrer, dimecres de Cendra, a la Missa celebrada pel Papa a la basílica de Sant Pere de Roma, concelebrada només pels bisbes, els cardenals i més de set-cents missioners de la misericòrdia, el Papa Francesc va enviar els missioners de la misericòrdia. És el Papa Francesc qui els nomena i qui els dóna una missió. Són enviats del Papa. El Papa va nomenar poc més d'un miler de missioners de la misericòrdia de tot el món.

Mn. Antoni Bonet i Mn. Josep M. Montiu.

A partir del moment del nomenament va començar l'activitat dels missioners de la misericòrdia com a tals. Està previst que amb l'acabament de l'any sant, desaparegui el mandat, així com les prerrogatives dels missioners de la misericòrdia.

Nomenament d'altres missioners de la misericòrdia a Catalunya

Com que una ciutat de la grandària de Barcelona no tenia més que un Missioner de la Misericòrdia, el Papa Francesc va nomenar-ne posteriorment quatre més. Els nous Missioners de la Misericòrdia de la diòcesi de Barcelona són: 1. Pare

Josep Maria Rambla Blanch, jesuïta, 2. Pare Francesc Riu Rovira de Villar, salesià, 3. Prof. Pare Joan Josep Gallego Salvadores, dominic, 4. Prof. Mn. Xavier Morlans Molina.

Conclusió

Els missioners de la misericòrdia són preveres a qui el Papa ha donat un nomenament i una missió, de la qual ja hem parlat. La tasca que s'han compromès a complir és principalment la de ser predicadors i confessors, sempre sota el signe de la misericòrdia. Gran responsabilitat que, com sempre, el Senyor posa en vasos de fang.

